

Palladianisme (England ca. 1720-1770)

The Queen's House, Greenwich, England
Seaton Delaval, Northumberland
Chiswick House, London
The Palladian Bridge
Monticello, Virginia
University of Virginia
Lerchendal, Trondheim

(Palladian, late english renaissance, 1616-1635)
(Palladian, 1720-1729)
(Palladian, 1729)
(Palladian, neo-palladian, 1735-1737)
(Palladian, colonial Georgian, 1768-1782)
(Classical, Neo-Palladian, 1817-1826)
(Palladian/barokk, 1762)

Palladianisme (England ca. 1720-1770)**Chiswick House utenfor London (ca. 1725)**

Arkitekturretning som blomstret i England ca. 1720-1770, inspirert av den venetianske arkitekten Andrea Palladio (1508-1580), som i renessansen var den bestydeligste etterfølgeren av den antikke romerske arkitekturteoretikeren Vitruvius. Arkitekten Indigo Jones (1573-1652) var Palladios første engelske arvtaker. På 1700-tallet ble han etterfulgt av skotten Colen Campbell, av arkitekten og mesenen Richard Boyle og av dennes protege William Kent. Palladianismen hadde politiske overtoner ettersom den særlig ble foretrukket av aristokratiske medlemmer av Whig-partiet, som støttet det nye engelske kongehuset fra Hannover. De forbandt barokk-stilen, som fremdeles var den dominerende i store deler av Europa, med den romerske-katolske kirken og de avsatte Stuartene. Generelt sett innebar palladianismen en fri tilpasning av den romerske keisertids arkitektur til 1700-tallets krav. Den engelske palladianismen påvirket fransk, tysk, russisk og italiensk arkitektur. På 1600-tallet var nederlandsk arkitektur også preget av de palladianske idealer.

Palladiansk vindu:

Tredelt vindusåpning, som består av en større bueåpning i midten med 2 retangulære åpninger på hver side. Typen blir også kalt venetiansk vindu.

